

šalta čia kaip ir jų akyse
ir tamsu čia tarp mūsų visų
aš atsimenu saulės dienas
giedrą dangų ir meilės rankas

man koftu nuo bereikšmių veidų
man koftu nuo beprasmių kalbų
mes gyvenam lyg žaidžiam lyg ne
norim skristi bet liekam dugne

aš atsimenu didelį vėją
aš matau ta beprotišką aukštį
aš atsimenu atvirą erdvę
aš matau kaip mes skridom su paukščiais

pasakyk ar tu džiaugsmą jauti
kai gatve nežinia kur eini
kai rūkai ir be skaičiaus geri
ką tai keičia tu vėl tik žaidi

tu mane ekrane pamatai
tu žinai negirdžiu ką sakai
jeigu nori prakalbinti mane
pabandyk susitikti sapne